

[Hendriksen.]

Kendsgerninger, vil jeg gerne sige: Ja, det gør det ærede Medlem jo altid, hvad ellers? Men det ærede Medlem glemmer jo at regne med Udvalgsbehandlingen, glemmer, at der under den Udvalgsbehandling, som har fundet Sted, og hvor det ærede Medlem var forhindret i at deltage i nogle af Møderne grundet paa, at han var Ordfører under FormueLovforslagets Behandling her i Salen, tilflød os mange Meddelelser og Oplysninger.

Naar det ærede Medlem nu siger, at man har fundet en Told eller Toldafgift, der giver Penge i Statskassen uden paa nogen Maade at virke fordyrende, glemmer det ærede Medlem, at den Afgift, her er Tale om at lovfæste, paa 1,5 Mill. Kr., tages paa et Tidspunkt, hvor der ellers vilde blive Tale om en Prisnedsættelse paa Cigaretter med et ganske lignende Beløb; men det undlader det ærede Medlem ganske at opholde sig ved. Der vilde blive Tale om en Prisnedsættelse paa Grund af, at Raastofferne er blevet billigere, og at Arbejdslønnen er gaaet ned, men i Stedet for at denne Prisnedsættelse skulde komme Forbrugerne til Gode, tager Staten disse 1½ Million som Kompensation for Nedsættelse af Stempelafgiften og Tinglysningsgebyrerne.

For øvrigt sagde det ærede Medlem adskillige Gange, at „han morede sig“, og man maatte faa det Indtryk, at Hovedsagen var, at det ærede Medlem kom til at more sig.

Naar det ærede Medlem nævnte, at jeg i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvem der skulde bære Omkostningerne, havde udtalt, at det var Faget, der kom til at bære disse Udgifter, altsaa Industrien og Detailhandlerne, og yderligere sagde, at det var kun et Haab, jeg nærede, naar jeg udtalte, at jeg regnede med, at Industrien bar Hovedparten af Omkostningerne, og Detailhandlerne den mindste Part, ja, saa er det ganske rigtigt et Haab, for det er dog ikke saaledes — det maa det ærede Medlem vide —, at det er os, der bestemmer, hvem der indenfor et Fag skal bære de Afgifter, der bliver lagt paa Faget.

Dahlgaard: Den Debat, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har rejst her i Dag, er sikkert et Udtryk for, hvor nødvendigt det er for Socialdemokratiet at plumre Vandene i hele Toldspørgsmaalet, idet han blander Ting sammen, der ikke har noget som helst med hinanden at gøre, for derved at gøre det hele til noget, som ingen over-

hovedet kan finde ud af. Det er den eneste Forklaring paa, at det ærede Medlem vil føre en Debat paa det Grundlag, han har gjort, og som i Virkeligheden er ganske uværdig for ham som gammel Skattelovsordfører.

Naar det ærede Medlem siger, at det, der her sker, er faktisk, at Tolden forhøjes, idet Skatten ogsaa rammer de indførte Cigaretter, er det at dække over det faktiske Forhold, der er det, at vi her i Danmark har en Cigaret-told, der betales ved Indførsel af Cigaretter, 2 Kr. pr. kg plus 30 pCt. af Værdien — det er Tolden paa Cigaretter, og den berøres ikke ved denne Skattelov —, men derefter behandles de indførte Cigaretter ganske paa samme Maade som alle de Cigaretter, der produceres her i Landet, gennem Paalæget af en Banderoleafgift. Men dette sidste har intet med Told at gøre og betegnes ikke noget Sted i Verden som Told. Det er akkurat det samme, som det ærede Medlem vilde sige, at den Om sættingsafgift, der betales af Motorkøretøjer, er Told. Men det har hverken det ærede Medlem eller nogen anden nogen Sindhittet paa.

Derfor, siger jeg, er en saadan Diskussionsform ikke det ærede Medlem værdig. Og det er heller ikke det ærede Medlem værdigt, naar han anvender den Form at sige: hvad sagde man ikke om den af Socialdemokratiet foreslaaede Importafgift, man sagde, det var en Told, og nu paalægger man en Afgift, som ikke er en Told. Det ærede Medlem maa dog vide, som enhver anden, der beskæftiger sig en Smule med disse Ting, at den Importafgift, det ærede Medlems Parti foreslog, var en Toldafgift, der betaltes ved Indførselen til Landet, medens der ikke blev lagt noget tilsvarende paa Varer her i Landet. Derimod lægges den Afgift, der her paalægges, baade paa udenlandske og indenlandske Varer.

Ganske det samme gælder det ærede Medlems Bemærkning om, at man fra anden Side havde benægtet, at Socialdemokraternes Toldforslag kunde gennemføres, uden at det medførte nogen Varefordyrelse, medens man nu her siger, at en Afgift kan paalægges, uden at der sker nogen Varefordyrelse. Hvad er da Sandheden? Den er, at det ærede Medlems Partis Forslag gik ud paa at fordyre de indførte Varer og derigennem skabe en Mulighed for den indenlandske Producent til at sætte sine Varer op i Pris.

Hvis det tilsvarende skulde være sket her, vilde det sige, at der blev paalagt en